

sen af næste skridt ud på en kriminel løbebane vil være. En sådan advarsel skal øge familiens opmærksomhed på problemet og hjælpe til at holde den dømte væk fra kriminalitet.

Denne kriminalpræventive virkning af betinget udvisning forudsætter, at den kriminelle og dennes familie har fuld klarhed over betydningen af betinget udvisning og de mulige konsekvenser af ny kriminalitet i prøvetiden.

Arbejdsgruppen finder derfor, at retten i forbindelse med en afgørelse om betinget udvisning bør vejlede den kriminelle om betydningen af den betingede udvisning. Det bør af retsbogen fremgå, at udlændingen mundtligt er blevet vejledt herom.

Arbejdsgruppen finder endvidere, at anklagemyndigheden i sager mod kriminelle udlændinge under 18 år bør underrette den dømtes forældremyndighedsdehaver(e) om den betingede udvisning og betydningen heraf.

Det kan endvidere overvejes at udarbejde en pjece eller lignende, der på en klar og pædagogisk måde forklarer den præcise betydning af en betinget udvisning.

3.2. Integrationsministeriets bemærkninger til arbejdsgruppens forslag om betinget udvisning

Integrationsministeriet kan tilslutte sig arbejdsgruppens forslag til en ordning med betinget udvisning, der udmønter regeringsgrundlaget med hensyn hertil.

Integrationsministeriet foreslår på denne baggrund, at der i udvisningsreglerne i udlændingeloven indføres bestemmelser om betinget udvisning i overensstemmelse med arbejdsgruppens forslag, jf. herved lovforslagets § 1, nr. 7.

3.3. Arbejdsgruppens forslag til skærpelse af reglerne om udvisning

3.3.1. Skærpelse af trappestimodelen

Efter udlændingelovens § 22, nr. 1-3, kan en udlænding, der har været her i landet i mere end 7 år, udvises, hvis den pågældende straffes med ubetinget fængsel i mindst 4 år, for flere forhold straffes med ubetinget fængsel i mindst 2 år, eller straffes med ubetinget fængsel i mindst 2 år og tidligere er idømt ubetinget frihedsstraf.

Efter § 23, nr. 2-4, kan en udlænding, der har været her i landet i mere end 3 år, udvises, hvis den pågældende straffes med ubetinget fængsel i mindst 2 år, for flere forhold straffes med ubetinget fængsel i mindst 1 år eller straffes med ubetinget fængsel i mindst 1 år og tidligere er idømt ubetinget frihedsstraf.

For udlændinge med kortere tids ophold i Danmark kan betinget eller ubetinget frihedsstraf generelt danne grundlag for udvisning, jf. udlændingelovens § 24, nr. 2.

Den gældende 7-års grænse i lovens § 22 blev indsat i 1983 og har baggrund i, at indfødsret tidligere kunne opnås efter syv års ophold her i landet. Det er efter arbejdsgruppens opfattelse naturligt at yde den bedste beskyttelse mod udvisning til personer, som har været længe nok i landet til at opfylde betingelserne for indfødsret med hensyn hertil. I dag forudsætter opnåelse af indfødsret som udgangspunkt ni års ophold her i landet, og arbejdsgruppen finder på denne baggrund, at den tidsmæssige grænse på syv år i udlændingelovens § 22 vil kunne ændres til ni år.

Arbejdsgruppen finder endvidere, at den tidsmæssige grænse for længden af udlændinges ophold her i landet i udlændingelovens § 23 ligeledes vil kunne ændres med to år i skærpende retning, således at grænsen ændres fra tre til fem år.

I dag sidestilles flygtninge med udlændinge, der har opholdt sig her i landet i mere end syv år. En flygtning, der alene har været i landet i f.eks. seks måneder, ydes således efter trappestimodelen den beskyttelse mod udvisning i anledning af kriminelle forhold, som andre udlændinge må vente syv år på at opnå.

Arbejdsgruppen finder ikke, at der er reale grunde til, at kriminalitet på denne måde tillægges mindre betydning i relation til flygtninge sammenlignet med andre udlændinge.

Arbejdsgruppen finder derfor, at flygtninge først bør opnå den bedste beskyttelse mod udvisning efter otte års ophold her i landet. Dette opholdskrav svarer til, hvad der gælder med hensyn til flygtninges mulighed for at opnå indfødsret.

Flygtninge, der har opholdt sig i Danmark i mindre end otte år, sidestilles med andre udlændinge i relation til sammenhængen mellem opholdstiden i Danmark og den begåede kriminalitet.

Det skal understreges, at domstolene ikke ved at træffe bestemmelse om at udvise en flygtning i anledning af begået kriminalitet tager stilling til, om flygtningen fortsat risikerer forfølgelse i det land, hvor den pågældende må forventes at tage ophold.

Udvises en flygtning, tilkommer det efterfølgende udlændingemyndighederne at tage stilling til, om der på udsendelsestidspunktet er udsendelseshindringer, og hvis dette er tilfældet, om den pågældende på ny kan gives asyl, jf. udlændingelovens § 49 a.

Den foreslåede stramning vil derfor i praksis kun have betydning i sager, hvor forholdene i den pågældende flygtninges hjemland har ændret sig på en sådan